

Joan Jordi Miralles

✘ N'han dit...

Joan Jordi Miralles és un escriptor car de veure. Tan car, que guanya més premis que no pas entrevistes concedeix, la qual cosa ens fa sospitar, primer, que treballa de valent, i encabat, constatar que recull els fruits del seu exercici literari. Són dades objectives: 2005, premi Andròmina per *L'Altíssim*; 2009, premi Vila de Lloseta per *L'úter de la balena*; 2012, premi de Teatre Mediterrani Pare Colom per *Això no és Àustria*; 2017, premi Marian Vayreda per *La intimitat de les bèsties*. I aquest 2018, premi Joanot Martorell per *Aglutinació. Una dona meravellosa* (2014) i *Els nens feliços* (2016) completen una trajectòria sòlida i consolidada que despunta amb la seva prosa granítica i vertiginosa.

Diu Ponç Puigdevall, vencedor de l'anterior edició del Joanot Martorell, que “per a Miralles el lector també és culpable i l'únic tracte possible amb ell és sacsejar-lo sense clemència per obrir-li els ulls i tornar-li la intel·ligència perduda”. *Aglutinació* és exactament això, i a més a més està escrita en segona persona, per tant, tu, lector, ja saps des del primer paràgraf que el narrador se t'adreça directament, t'escodrinya, t'interpel·la, t'absorbeix dins la història com si tu mateix fossis el protagonista perquè et qüestionis els límits de la desmesura i la perdició a través d'una romeria londinenca decadent i ennegrida com la goiesca de Sant Isidre. L'única diferència és que en aquest pelegrinatge evasiu s'imposa la solitud en col·lectivitat en una metròpoli desmesurada i frenètica avorrida d'asilar nihilistes com tu.

Aglutinació és una història escrita amb una llengua vibrant, massissa, descaradament segura i sense arestes, amb una capa d'humor negre que ressalta la lluïssor dels marges de la societat, on una banda desorganitzada de personatges estrambòtics i delirants ens regala dosis ben administrades de diàlegs i escenes gasoses i sovint divertides (de rialla ronca i boca desdentegada) en una atmosfera estancada i salvatge. Els sobresalts i la intensitat no hi manquen. És la gènesi del contrast: personatges deseparats que, com a contrapartida, viuen experiències al límit. Per això, amb l'etiqueta penjada de *runner-away*, són meticulosament hilarants??

Francesc Ginabreda. [‘El fatalisme londinenc de Joan Jordi Miralles’](#), *Núvol* (25/01/2018) [fragment]

Els set contes llargs que configuren *La intimitat de les bèsties* (Empúries, 2017) estan escrits com si l'autor hagués filmat el que relata: amb una mirada distant i freda però alhora intensa i penetrant, que busca la força i el significat de les escenes en les accions externes més que no pas en els laberints de la moral i la psicologia dels personatges, una mirada que en general s'expressa mitjançant una prosa depurada, directa, accelerada i tallant, d'una consistència cantelluda, gairebé agressiva, i que només ocasionalment es desenganxa de l'estricta literalitat per entrar en el terreny de la dimensió simbòlica.

Tot i que és evident que la prosa d'aquests contes ha estat molt treballada fins a fer-la fluïda, enèrgica i transparent, Joan Jordi Miralles no és un autor superficialment formalista, que s'ho jugui tot

en la carta de l'estil. Més aviat tot el contrari. Un dels seus mèrits és que en té prou amb uns quants paràgrafs per fer-nos entendre que, des d'un punt de vista de l'experiència humana que tots compartim, val la pena que prestem atenció a cada una de les històries que es disposa a contar-nos.

Pere Antoni Pons. ['Bèsties tan humanes'](#), *Ara Llegim* (18/03/2017). [fragment]

Una dona meravellosa fa equilibris entre l'extremisme temàtic i la distància freda del narrador, recollint el millor de totes dues apostes narratives, la històrica i l'asèptica. La novel·la arrenca a alta velocitat: en un parell de pàgines es poleix més d'una dècada de la infermera Neus. A Miralles li interessa avançar fins als 40 anys de la protagonista, moment en què la seva vida comença a canviar. La separació del marit és la primera baixada de la muntanya russa. La segona és l'experimentació sexual, que assoleix ràpidament nivells de degradació considerables, com per exemple el capítol de la terrina de gelat i el gos solitari. L'autor explica una vida que es va fent més i més sòrdida, però no s'hi rabeja. Els excessos personals i la contenció laboral –la Neus treballa a l'Hospital de Bellvitge– són alternats amb un equilibri perfecte, fins que uns contagien l'altra i viceversa. El *burnout* que una companya li diagnostica és un graó primerenc que la Neus baixa sense entretenir-se. El ritme perfecte d'*Una dona meravellosa* pràcticament obliga a devorar la novel·la en dues o tres tirades llargues, i d'aquesta manera el lector avança a tot vent cap a la pregunta que ressona durant tota la segona meitat del llibre: ¿val la pena, seguir vivint, quan el dia a dia implica una tortura constant?

Miralles ha aconseguit un llibre rodó i intens, instal·lat en un present d'extraradi i incòmode, on ni els trens ni les carreteres són segurs, on el preu de deixar de "ficar-se la llengua a la butxaca" i investigar a fons és altíssim, gairebé mortal. Se'n surt sense artificis ni acrobàcies retòriques, amb la fúria estilística justa.

Jordi Nopca. ['Una infermera memorable'](#), *Ara Llegim* (10/05/2014) [fragment]

Tast de textos

Text

 PDF: Aglutinació (2018)

Primeres pàgines de la novel·la, Premi Joanot Martorell 2017.

https://lletra.uoc.eduhttps://static0grup62cat.cdnstatics.com/libros_contenido_extra/37/36962_Aglutinacio.pdf

 PDF: La intimitat de les bèsties (2017)

Primeres pàgines del recull, Premi Marian Vayreda de narrativa 2016.

https://lletra.uoc.eduhttps://static0grup62cat.cdnstatics.com/libros_contenido_extra/35/34529_La_Intimitat_De_Les_Besties.pdf

Biobibliografia

Biografia

 WEB: A la Viquipèdia

Biografia, obra i enllaços sobre l'autor a l'enciclopèdia lliure.
https://lletra.uoc.eduhttps://ca.wikipedia.org/wiki/Joan_Jordi_Miralles_i_Broto

Bibliografia

 WEB: Què hi ha a la Biblioteca de Catalunya

http://cataleg.bnc.cat/search*cat/?searchtype=a&searcharg=Miralles%2C+Joan+Jordi&sortdropdown=-&searchscope=13&searchscope2=13

 WEB: Què hi ha a les biblioteques públiques

http://argus.biblioteques.gencat.cat/iii/encore/search/C__SJoan%20Jordi%20Miralles__Orighresult_U1?lang=cat&suite=pearl

 WEB: Articles de l'autor (Traces)

https://lletra.uoc.eduhttps://traces.uab.cat/search?In=ca&p=Joan+Jordi+Miralles&f=author&action_search=Cerca&c=Traces+%3A+base+de+dades+de+llengua+i+literatura+catalanes&sf=&so=d&rm=&rg=10&sc=1&of=hb

 WEB: Articles sobre l'autor (Traces)

https://lletra.uoc.eduhttps://traces.uab.cat/search?In=ca&p=Joan+Jordi+Miralles&f=keyword&action_search=Cerca&c=Traces+%3A+base+de+dades+de+llengua+i+literatura+catalanes&sf=&so=d&rm=&rg=10&sc=1&of=hb

 WEB: Joan Jordi Miralles a WorldCat

Informació bibliogràfica a la xarxa de biblioteques gestionada per l'OCLC (Online Computer Library Center, Inc.).
http://www.worldcat.org/search?q=%22Joan+Jordi+Miralles%22&qt=results_page

Comentaris sobre l'autor

Crítica

 WEB: Sobreviure a la ciutat de l' 'Aglutinació'

Lourdes García ressenya *Aglutinació*. A *El Temps* (23/02/2018).
<https://lletra.uoc.eduhttps://www.eltmps.cat/article/3416/sobreviure-a-la-ciutat-de-laglutinacio>

 PDF: Bèsties tan humanes

Una ressenya de Pere Antoni Pons sobre *La intimitat de les bèsties*. A *l'Ara Llegim* (18/03/2017).
https://lletra.uoc.eduhttps://projectetraces.uab.cat/tracesbd/ara/2017/ara_a2017m3d18p53sarallegim.pdf

 WEB: Una felicitat macabra

Jaume C. Pons Alorda descriu *Els nens felços* com 'una fina bomba de relotgeria que impacta i que diverteix amb tonalitats d'inquietant surrealisme quotidià. A *Nació Digital* (27/05/2016).
<https://lletra.uoc.eduhttps://www.naciodigital.cat/noticia/109220/joan/jordi/miralles/felicitat/macabra>

 WEB: Ni musulmans ni vegetarians

Un article de Sebastià Portell sobre la peça teatral *Els nens felços*, "un text àcid i crític amb la

hipocresia de la societat catalana". A *Llegir en cas d'incendi* (14/06/2016).
<http://www.llegirencasdincendi.cat/2016/06/els-nens-felicis-joan-jordi-miralles/>

 WEB: Vell, fill, abric de pell de llúdriga

Júlia Bacardit ressenya *Els nens felços*. A *Núvol* (04/11/2016).
<https://lletra.uoc.eduhttps://www.nuvol.com/noticies/nens-felicis-males-herbes/>

 TRES_D: Una tragèdia postmoderna

Una ressenya de David Madueño sobre *Una dona meravellosa* publicat a *Caràcters*, 69 (tardor 2014).
<https://lletra.uoc.eduhttps://www.labreuedicions.com/una-tragedia-postmoderna-una-dona-meravellosa-de-joan-jordi-miralles-caracters/>

 WEB: La vitalitat del melodrama

Ponç Puigdevall ressenya *Una dona meravellosa*. A *El País* (09/06/2014).
https://lletra.uoc.eduhttps://elpais.com/ccaa/2014/06/09/quadern/1402306805_114470.html

 PDF: Una infermera memorable

A *Una dona meravellosa*, Miralles "fa equilibris entre l'extremisme temàtic i la distància freda del narrador, recollint el millor de totes dues apostes narratives, la històrica i l'asèptica". Per Jordi Nopca, a *l'Ara Llegim* (10/05/2014).
https://lletra.uoc.eduhttps://projectetraces.uab.cat/tracesbd/ara/2014/ara_a2014m5d10p56sarallegim.pdf

 WEB: Catalunya és Àustria

Una ressenya de Jaume C. Pons Alorda sobre *Això és Àustria*, premi Pare Colom de teatre 2012. A *Núvol* (24/02/2013).
<https://lletra.uoc.eduhttps://www.nuvol.com/noticies/catalunya-es-austria/>

 PDF: De la violència i altres solituds

Ramon Pla i Arxé ressenya *L'Altíssim*, la primera novel·la de l'autor, guanyadora del Premi Andròmina 2004. A *l'Avui. Cultura* (12/05/2005).
<http://projectetraces.uab.cat/tracesbd/avui/av06044.pdf>

Entrevistes

 WEB: 'Faig viure experiències límit als meus personatges'

Jordi Nopca entrevista Joan Jordi Miralles amb motiu de la publicació de la novel·la *Aglutinació*. A *l'Ara Llegim* (04/02/2018).
https://lletra.uoc.eduhttps://llegim.ara.cat/actualitat/viure-experiencies-limit-meus-personatges_0_1955804418.html

L'autor 2.0

A les xarxes

 WEB: Joan Jordi Miralles a Goodreads

https://lletra.uoc.eduhttps://www.goodreads.com/author/show/13590979.Joan_Jordi_Miralles
